

בש"פ 4488/15 - מדינת ישראל נגד איתן חייא, אבי לוויה

בבית המשפט העליון

בש"פ 4488/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. איתן חייא
2. אבי לוויה

בקשה שלישית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ו בתמוז התשע"ה (2.7.2015)

בשם המבקשת: עו"ד הילה גורני

בשם המשיב 1: עו"ד מוטי כץ

בשם המשיב 2: עו"ד ששי גז; עו"ד עידן שני

החלטה

*

1. בקשה שלישית להארכת מעצר המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 21432-04-14, לפי המוקדם.

2. נגד 2 המשיבים ו- 14 נאשמים נוספים הוגש כתב אישום המחזיק חמישה עשר אישומים, מהם אחד עשר אישומים המיוחסים למשיב 1 וחמישה המיוחסים למשיב 2. כל האישומים קשורים לפעילותו של המשיב 1, המתואר בכתב האישום כאדם אלים הנוקט בדרך של איומים והטלת אימה על מנת להניע אנשים לנקוט או להימנע מנקיטה בפעולות מסוימות המשרתות את מטרותיו. פעילות זו נעשתה, על פי המתואר, בין השנים 2004-2010, לאחר שהמשיב שב לארץ לאחר למעלה משלושים שנות היעדרות. בתמצית יאמר, כי כתב האישום מגולל שורה של מעשים פליליים שהמשיב 1 הוא ראש להם, ובמרביתם מתוארים מעשים של סחיטה באיומים או בכוח על רקע הלוואה בריבית של המשיב 1 לאנשים שונים. כמו כן מיוחסת למשיב 1 פעילות כלכלית בלתי חוקית ענפה (כגון עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח, מסירת מידע כוזב ועבירות מס שונות). המשיב 2, שלו כאמור מיוחסים חמישה אישומים, הוא אחד מאנשיו של המשיב 1 ועל פי המתואר בכתב האישום הוא נטל חלק פעיל במספר מעשי סחיטה באיומים או בכוח, היזק בחומר נפיץ תוך סיכון חיי אדם, פריצה לבנין שאינו מגורים וגניבה (תיאור תמציתי של המעשים המיוחסים למשיב 2 ניתן למצוא בהחלטתו של השופט י' עמית בבש"פ 34/15 (22.1.2015)).

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי ביום 10.4.2014 הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים. ביום 18.5.2014 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים, בהסכמתו. דיון בעניינו של המשיב 2 נערך ביום 14.7.2014 ונדונה בו סוגיית הראיות לכאורה. בהחלטת בית המשפט בעניינו של המשיב 2, שניתנה לאחר דיון זה, ביום 21.7.2014, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב 2 עד תום ההליכים. בית המשפט סקר את חומר הראיות שכלל האזנות סתר והודעות במטרה של שני עדי מדינה בפרשה, וקבע כי המשיב 2 היה עושה דברו של המשיב 1 בכל דבר וענין, נטל חלק פעיל בשיחות עסקיות ושימש איש קשר רב השפעה בין המשיב 1 לאנשים אחרים. עוד נקבע כי אין בנמצא חלופת מעצר אשר תאיין את המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב 2, שנותר נאמן למשיב 1, ושיש בכוחו להמשיך בעשייה הפלילית בשמו. על כן הורה כאמור בית המשפט על מעצרו של המשיב 2 עד תום ההליכים.

4. בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב 2 שעיקרה בקשה להורות על שליחתו לתסקיר שירות המבחן נדחתה בהחלטה מיום 7.9.2014.

5. משחלפו תשעה חודשים, האריך בית משפט זה (השופט י' עמית) את מעצרו של המשיבים בתשעים ימים (בש"פ 34/15, החלטות מיום 2.1.2015 ומיום 22.1.2015). גם בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיבים, משחלפו תשעים ימים, התקבלה (השופט ח' מלצר, החלטות מיום 14.4.2015 ומיום 31.5.2015). עתה חלפו תשעים ימים נוספים, המשפט טרם הסתיים, ולפני בקשת המדינה להארכת מעצר שלישית.

6. בבקשה נטען כי המעשים המיוחסים למשיבים מלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם, במיוחד לשלומם ולביטחונם של המתלוננים ומשפחותיהם. כמו כן נטען, כי למשיב 1 הרשעות קודמות בעבירות של איומים (משנת 2010) ורצח (משנת 1971), ולמשיב 2 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבודות ללא היתר (משנת 2011) ואי מניעת פשע (משנת 2006). אשר לקצב התקדמות

ההליך, נטען כי זה משביע רצון שכן פרשת התביעה ופרשת ההגנה הסתיימו, והכרעת הדין צפויה להינתן ביום 19.11.2015.

7. בדיון בעל-פה היום חזרה באת כוח המדינה על טענותיה בבקשה, והוסיפה כי המשפט התנהל בקצב מהיר ויעיל מאוד, פרשת ההגנה הסתיימה ונקבעו מועדים לסיכומים וכן מועד למתן הכרעת הדין (ביום 19.11.2015). נוכח זאת ולאור מסוכנותם הרבה של המשיבים, לדעת המדינה יש להיענות לבקשתה להארכת מעצרם.

מנגד טענו באי כוח המשיבים, כי דווקא מאחר ששלב שמיעות הראיות הסתיים אין עוד חשש לשיבוש הליכי משפט. כן נטען כי במהלך המשפט חל כרסום ממשי בראיות התביעה, בעיקר בהתייחס לעדויות עדי המדינה. בא כוח המשיב 1 הוסיף, כי מרשו סובל מבעיה רפואית משמעותית המצדיקה שחרורו לחלופת מעצר, לפחות עד גמר הטיפול הרפואי, ואילו בא כוח המשיב 2 הוסיף כי מרשו הוא בעל משפחה ויש לו הרשעה אחת בלבד, ואין כל צידוק להמשך החזקתו במעצר.

דיון והכרעה

8. טענות המשיבים לענין הכרסום בראיות - טענות עליהן חולקת המדינה - הן ענין לבקשה לעיון חוזר ואין ענין להליך הארכת מעצר בו עסקינן.

9. אין בידי לקבל גם את הטענה כי משהסתיים שלב שמיעת העדים אין עוד הצדקה להמשך המעצר בהעדר חשש לשיבוש הליכי משפט. מעצר המשיבים נסמך בעיקר על מסוכנותם. המשיב 1 הסכים כאמור למעצרו ואילו בנוגע למשיב 2 נקבע על ידי בית המשפט, כי בהיותו "עושה דברו" של המשיב 1 בכל דבר וענין, ולאור השפעתו הרבה, אין דרך בנמצא כדי להפיג את החשש שמא ימשיך בעשייה הפלילית בשליחותו של המשיב 1. וכך גם בהחלטת בית משפט זה מיום 22.1.2015 בבקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב 2, הוחלט להאריך את מעצר המשיב 2 תוך דגש על מסוכנותו (בש"פ 34/15).

10. אשר לצורך של המשיב 1 בטיפול רפואי, הדבר יכול להיעשות באמצעות שירות בתי הסוהר בדרכים המקובלות.

11. כפי שצוין כבר בהחלטה הנ"ל בבש"פ 34/15, אין חולק על כך שההליך העיקרי התנהל ביעילות ובקצב משביע רצון. מאז נאמרו הדברים ההליך אכן הגיע "לשורת האחרונה" ויש כבר מועד למתן הכרעת הדין ביום 19.11.2015. בנסיבות אלה אין הצדקה לשחרור המשיבים לחלופת מעצר.

12. אשר על כן אני נעתר לבקשת המדינה ומורה על הארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים, החל מיום 9.7.2015, או עד למתן הכרעת הדין בת.פ. 21432-04-14, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ו בתמוז התשע"ה (2.7.2015).

תוקנה היום, י"ח בתמוז התשע"ה (5.7.2015).

ש ו פ ט
